

dr Wojciech Rafał Wiewiórowski

Nie zawsze można udostępnić PESEL

Z punktu widzenia ustawy o ochronie danych osobowych (dalej ustawa) istotne jest, aby administrator danych legitymował się jedną z przesłanek legalności przetwarzania, w tym udostępniania danych osobowych. Wymienione w ustawie przesłanki są równoprawne, co oznacza, iż każda z nich stanowić może podstawę czyniącą proces przetwarzania danych osobowych (określonego rodzaju) procesem legalnym.

Decyzję w przedmiocie udostępnienia danych osobowych podejmuje ich administrator, który powinien – biorąc pod uwagę obowiązujące w zakresie przetwarzania danych osobowych przepisy – ocenić każdorazowo, czy udostępnienie danych osobowych zawartych w prowadzonych zbiorach danych nie stoi w sprzeczności z przesłankami powodującymi niedopuszczalność ich udostępniania, określonymi w art. 23 ust. 1 lub w art. 27 ust. 2 ustawy. Udostępnienie danych osobowych może nastąpić jedynie, o ile jest niezbędne dla określonego postępowania i tylko w takim zakresie, jakiego dotyczy postępowanie. Ustawa o ewidencji ludności i dowodach osobistych stanowi, że dane ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych mogą być udostępnione osobom i jednostkom organizacyj-

nym – jeżeli wykażą w tym interes prawny, np. zamiar zrealizowania uprawnienia wynikającego z przepisu prawa. Z kolei zgodnie z przepisami ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych wierzyciel może przekazywać do biura informacji gospodarcze w celu ich ujawnienia, jeżeli zawarł z biurem umowę o udostępnianie informacji gospodarczych oraz jeżeli spełnione są warunki dotyczące m.in. minimalnego zakresu danych, w tym danych osobowych w rozumieniu ustawy, jakie muszą być ujęte we wniosku o przyjęcie, przechowywanie i ujawnianie informacji gospodarczych od wierzycieli. Warunki te określone są szczegółowo w przepisach dotyczących poszczególnych kategorii wierzycieli.

Należy też zauważyć, iż biuro ma prawo zwrócić wierzycielowi informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika w celu ich uzupełnienia, jeżeli nie zawierają co najmniej danych określonych w przepisach dotyczących każdej z kategorii dłużników, zakres zaś tych informacji nie jest jednakowy dla wszystkich ww. kategorii. Tym samym administrator danych zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych powinien – biorąc pod uwagę obowiązujące w zakresie przetwarzania danych osobowych przepisy – ocenić każdorazowo, czy udostępnienie numeru PESEL dłużnika jest uzasadnione koniecznością jego znajomości przez wierzyciela, w celu zrealizowania jego uprawnienia określonego przepisami ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, czy też informacja ta wierzycielowi jest w przedmiotowej sytuacji zbędna, bowiem przepisy prawa, w odniesieniu do określonej kategorii dłużników, nie wymagają podania numeru PESEL. ^{ts}

dr Wojciech Rafał Wiewiórowski, generalny inspektor ochrony danych osobowych